

Ovo je bio naš drugi izlet o.g.(prvi Lepoglava i «Grešna pilnica»), a četvrti susret nakon godišnje Skupštine, predavanja i dobrotvornog koncerta.

Izlet smo obavili u grad Čakovec po lijepom i sunčanom prvojesenskom danu kao i u lijepo uređenom OPG «Međimurski dvori» u nedalekom Lopatincu. U Čakovcu smo bili nazočni sv.misi u crkvi sv.Nikole koja je građena od 1717.-1728. god., kao i pripadajući franjevački samostan kojeg je dao izgraditi Martin Šimunčić.

Prije početka sv.mise koju je služio gvardijan franjevačkog samostana, srdačno nas je pozdravio, a u kratkoj ali sadržajnoj propovijedi podsjetio na mogućnost bolesti u životu, kao iskušenje i drugačiji pogled prema Bogu, sebi i ljudima koji nas okružuju. Grad Čakovec dala je sagraditi feudalna obitelj Csak (Čak) po kome je i grad Čakovec dobio ime, a prvi put se spominje 1328.god. kao utvrda –Čakova kula. Grad je bio u posjedu raznih velikaških obitelji, a najpoznatiji po obitelji Zrinski od 1546. do 1671. god, kada je doživio i najveći procvat.

Prilikom obilaska starog grada Čakovca, vidjeli smo da u unutrašnjosti dvorišta dominira spomenik »Oproštaj Petra Zrinskog od supruge Katarine i brata joj Krste Frankopana«, gdje smo se svi slikali, a meni pred očima lebdi slika Otona Ivekovića »Oproštaj P.Zrinskog od supruge Katarine« napravljena u vrlo impresivnoj, dirljivoj i emotivnoj pozi. S ovog mjesta oni su na prijevaru bečkog dvora odvedeni u Bečko Novo Mjesto i pogubljeni 1671.god. kao urotnici(poznato u povijesti kao Urota Zrinsko-frankopanska 1664.-1671.god.) i od tada počinje pad razvoja grada Čakovca. Posebno je dirljivo čitati pismo P.Zrinskog upućeno supruzi Katarini prije njegova smaknuća i po mišljenju mnogih jedno od najemotivnijih ljubavnih pisama u hrvatskoj književnosti, a počinje riječima:»Drago moje serdce.....«

Nakon obilaska grada otišli smo u lijepo uređen objekt (OPG)»Međimurski dvori« u Lopatincu koji je okružen zelenilom i igralištem za djecu, te obogaćen alatkama iz nekadašnjeg domaćinstva, a postoji i mogućnost iznajmljivanja bicikla, za one nešto bolje kondicije od nas, za vožnju po okolnim brežuljcima. Naš domaćin nas je počastio s ukusnim i obilnim ručkom poslije kojeg je uslijedila kratka šetnja po okolici da se sve »slegne«, a mi smo cijelo popodne proveli uz ugodno i prijateljsko druženje, razgovor i šale, pa je vrijeme brzo prošlo.

Nastojali smo izbjegavati teške teme osim toliko da se prisjetimo teških trenutaka liječenja pojedinih od nas, ali smo brzo nastojali uz dosjetke i šale sve pretvoriti u smijeh i radost što smo

zajedno, te se veseliti životu.

Kao i uvijek, rastanak je došao brzo i uz želje za dobro zdravlje svakom od nas oprostili smo se od naših domaćina, a mi se nadamo ponovnom susretu i tome se radujemo.

Dinko Tomić,dipl,ing,

Varaždin,23,09.2012.god.